

[Hartel.]

liggende Lovforslag. Men jeg mener altsaa, at en Fremgangsmaade som den, jeg her har anvist, vil aabne Mulighed for en langt bedre Byggepolitik her i Danmark, end vi i Øjeblikket har.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg kan ikke paa Grundlag af Meddelelse af saadanne private Henvendelser fælde nogen som helst Dom over Indholdet deraf og navnlig ikke fælde nogen Dom over, hvilken Risiko der vilde knytte sig dertil erhvervmæssigt eller for Landet som Helhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Der er kun een Ting, der undrer mig ved Indenrigsministerens Svar, og det er dette, at han ikke paa anden Maade synes at være blevet bekendt med det, som jeg har meddelt, idet det skulde være mærkeligt, om der ikke havde foreligget andre Tilbud end det, jeg her tænker paa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 68 Stemmer mod 42.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. (Justits- og Politivæsenet).

Forhandlingen gænoptoges.

Elgaard: Jeg er naturligvis tilfreds med den højtærede Ministers Tilsagn om Villighed til i Udvalget at forelægge alle foreliggende Oplysninger i Forbindelse med dette Lovforslags Fremsættelse, og jeg kan derfor nøjes med at gøre nogle ganske faa Bemærkninger til den højtærede Ministers Udtalelser til mig.

Jeg skal først gøre en Bemærkning til den højtærede Ministers Udtalelser angaaende det af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, berørte Spørgsmaal vedrørende Kriminaliseringen af vort politiske Liv, og

dertil vil jeg ogsaa gerne føje selve det Spørgsmaal, som den højtærede Minister har berørt for faa Dage siden ved en anden Lejlighed, nemlig Spørgsmaalet angaaende Straffeloven og Ytringsfriheden. — Det skal indskrænke sig til ganske faa Bemærkninger.

Ministerens henviste jo i sin Tale i Gaar vedrørende Bemærkningerne til Lovforslaget om Sikkerhedspolitiets Forbindelse med Rigets Selvstændighed til nogle Straffelovsparagraffer. Uden at komme ind paa de Spørgsmaal vedrørende Spionering, der i Gaar blev nævnt fra flere Sider, vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at jeg derved kom til at tænke paa et andet Forhold i Forbindelse med Spørgsmaalet om Danmarks Stilling til Forholdene ude i den store Verden. For faa Dage siden vendte der et vist Antal unge danske Mænd hjem fra Deltagelsen i Krigen i Spanien. Jeg kan godt have nogen Respekt for unge Mænd, der frivilligt melder sig til Kamp for en Idé. Det er dog ikke dette, jeg vil standse ved, men jeg er jo da ikke paa Vildspor, naar jeg siger, at den danske Regering baade gennem sin Udenrigsminister og gennem sin Justitsminister har sagt til den danske Befolkning, at danske Statsborgeres Deltagelse i Krigen i Spanien ikke var lovlig — jeg maa nok bruge det Udtryk. Nu kan nogle af disse unge Mænd selvfølgelig have været der, før en saadan Bestemmelse er truffet, men deres Hjemkomst gøres jo i den socialdemokratiske Presse til en stor Begivenhed; den skriver, at det maaske var Københavns Banegaards største Dag eller en af dens største Dage, og fra samme Presse ved man, at de paa en Maade blev modtaget med Hyldest, vistnok fra D. S. U. Det, jeg gerne vil høre en lille Udtalelse om fra Ministeren, er, om disse unge Mænd ved deres Deltagelse i Krigen i Spanien ikke er kommet i Uoverensstemmelse med gældende Lovbestemmelser. Naar man i Forbindelse med Bestemmelser vedrørende Polit og Straffelovsparagraffer kommer med saa kraftige Bemærkninger som dem, jeg standsede ved i Gaar, Rigets Selvstændighed, maa man saa ikke spørge, om der ved en saadan Begivenhed ikke er foregaaet Ting, som ikke er lovlige? Jeg mener, at man maa kræve det samme af samtlige Borgere i det danske Samfund med Hensyn til Respekt for Loven.

Jeg har kun een Bemærkning mere at gøre til den højtærede Minister, nemlig i Anledning af Ministerens Udtalelse om, at Enhedspolitilovens Vedtagelse og Gennemførelse i Praksis ikke betød, at man ikke